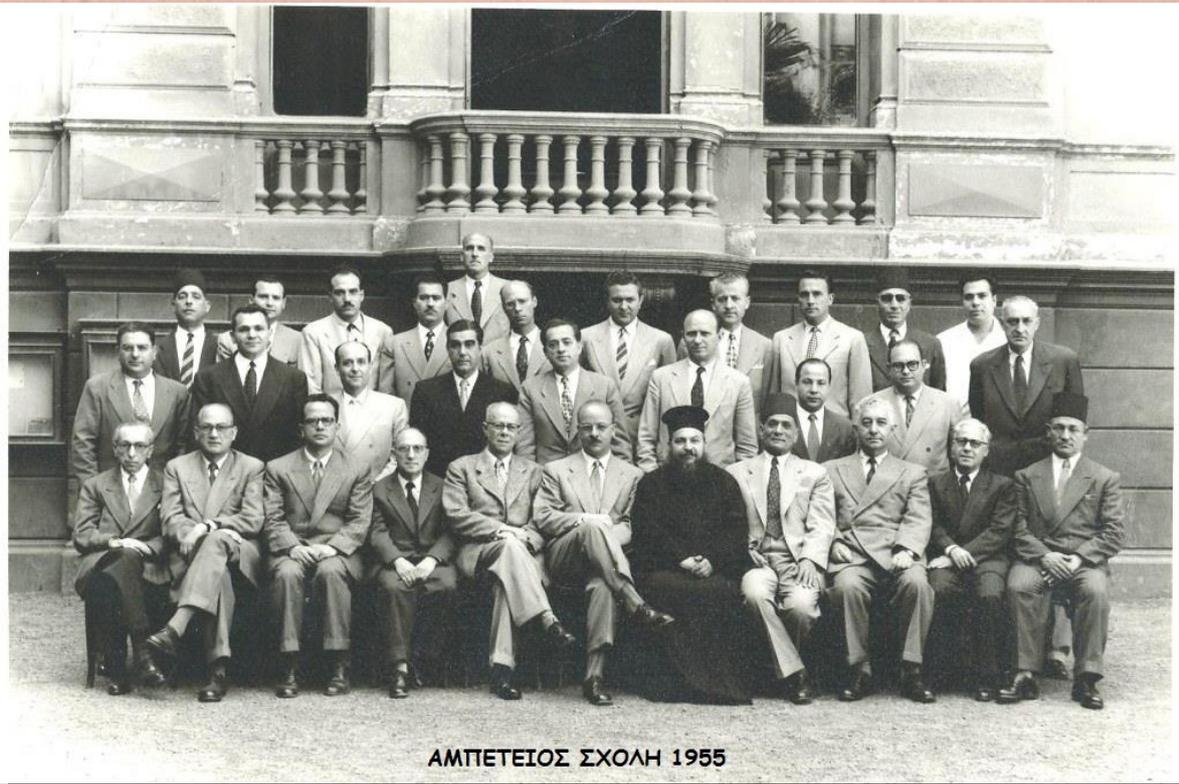

Καίσιμος

ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ 1955

Καθιστοί από αριστερά : Λάσκαρης, Λεπτός, Μοσχίδης, Πατρός, Κοσουφάκης, Κονάς, Γρηγόριος, Badrawi, Περδίας, x, x.
Μεσαία σειρά : Τουκαλάς, Δόρμης, Κούκης, Μεθοδίου, Στελλάκης, x, Λιούρης, Ζαφειριάδης, Μαντζαβίνος.
Στην πάνω σειρά από αριστερά : x, Μιχελής, x, Καλαμπαλίκης, Γλαρός, x, x, Γκιώνης, x, x, Χαντέλης.

Από την Χριστουγεννιάτικη θεατρική παράσταση «Η Γέννηση του Χριστού» 1959.
Από αριστερά : Γιαννιδάκης, Χειρίδης, Σάββας και Πιερής (οι 3 μάγοι με τα δώρα).

Κ Α Δ Μ Ο Σ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΟΥΛΙΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521,
www.ambetios.gr , ambetios@ambetios.gr

ΤΕΥΧΟΣ
3/2015

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

Αρχισυντάκτης :

Ευάγγελος Πεζάς, evanpezas@gmail.com

Μέλη :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com

Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com

Δημήτρης Πιερής, dpieris@gmail.com

Σύμβουλος Έκδοσης :

Μαρία Αδαμαντίδου, marouli1@gmail.com

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ :

Αντώνης Πατρινός, apatrinos@ath.forthnet.gr

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

- Μαρία Αδαμαντίδου, marouli1@gmail.com
- Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com
- Αχιλλέας Λαζαρίδης
- Πλάτων Μπαγάνης
- Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com
- Λάμπρος Μπενοβίας, vassoula10@yahoo.com
- Λάκης Πεζάς, evanpezas@gmail.com
- Νίκος Νικηταρίδης, nbnikit@gmail.com
- Αλέξανδρος Γκρέης, greissaleko@hotmail.com
- Μιλτ. Ραδόπουλος, orthopaediccenter@yahoo.com
- Έφη Χαλκιά-Μαλαχία, evchalkia@ath.forthnet.gr

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

◆	Δυο Λόγια από τον Πρόεδρο, <i>γράφει ο Νικόλαος Βαδής</i>	4
◆	Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη, <i>γράφει ο Λάκης Πεζάς</i>	5
◆	Το Σκίτσο του Κάδμου, <i>ζωγράφισε ο Αχιλλέας Λαζαρίδης</i>	7
◆	Η Όπερα του Καΐρου, <i>γράφει ο Ν. Νικηταρίδης</i>	8
◆	Ο Πωλητής των Τέρμες, <i>σκιτσάρι ο Αλ. Γκρέης</i>	9
◆	Αμπετειανή και Αγρότισσα, <i>γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου</i>	10
◆	Αιγυπτιώτικα Ανέκδοτα, <i>έγραψε ο Πλάτων Μπαγάνης</i>	12
◆	Θεραπεία της Αρθρίτιδας με Βλαστοκύτταρα, <i>γράφει ο Μιλτ. Ραδόπουλος-Μαρνέλλος</i>	13
◆	Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα, <i>γράφει ο Λάμπρος Μπενοβίας</i>	14
◆	Αμπετειανοί που μας άφησαν	15
◆	Παραδοσιακοί Χοροί, <i>γράφει η Καίτη Μπαραμίλη</i>	16
◆	Ομιλία του Ν. Βαδή για την σημερινή Αμπέτεια	18
◆	Εκδηλώσεις του Συλλόγου μας	20
◆	Οδοιπορικό στον Νείλο 50 χρόνια πριν, <i>γράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία</i>	22
◆	Άρθρο για την Αρχιεπισκοπή Μονής Σινά, <i>επιμελείται ο Νικόλαος Βαδής</i>	23

Ο ΚΑΔΜΟΣ φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.

Κάδμος

Δυο Λόγια από τον Πρόεδρο

.....γράφει ο Νικόλαος Βαδής, απόφοιτος 1963

«Ο Κάδμος ήρθε και μας βρήκε μόνος του». Είπε ένας απόφοιτος. Και είναι αλήθεια ότι όχι μόνο από καιρό τον περιμέναμε, αλλά και κάθε φορά συνεχώς τον υποδεχόμαστε, πιο ενημερωμένο και πιο εμπλουτισμένο, καθώς κάθε φορά μας έρχεται με νέα ύλη, ύλη γνωστική που γίνεται όλο και πιο ενδιαφέρουσα και πιο συναρπαστική. Και για αυτό μετά μεγάλης χαράς διαπιστώνουμε ότι ο ηλεκτρονικός Κάδμος διαβάζεται από πολλά και συνεχώς αυξανόμενα μέλη μας.

Παρά τις δυσκολίες του Υπουργείου Παιδείας της Ελλάδας για απόσπαση εκπαιδευτικών, όλων των ειδικοτήτων, δυστυχώς, δεν μπορέσαμε να πετύχουμε απόσπαση Μαθηματικού και Χημικού, από τον αρμόδιο φορέα και για να συνεχίσουμε την απρόσκοπτη λειτουργία των Σχολείων μας, επιλέξαμε κατάλληλους εκπαιδευτικούς έστω και αδιόριστους.

Επίσης προς γνώση των ενδιαφερομένων, παρόλο που σήμερα το σύνολο των μαθητών από Α' Γυμνασίου μέχρι Γ' Λυκείου ανέρχεται στους 60 (τον αριθμό) τα γενικά έξοδα του Σχολείου υπερβαίνουν τις 1.500.000 Λ. Αιγ. Και πάρα ταύτα το Ίδρυμα Αδελφών Αμπέτ καλύπτει όλες τις ανάγκες του Ελληνόφωνου Σχολείου προς παροχή της απαραίτητης παιδείας και την εν γένει αναγκαία επιμόρφωση των εναπομεινάντων Ελλήνων της Παροικίας στο Κάιρο.

Ξεφυλλίζοντας τον ηλεκτρονικό Κάδμο, διαβάζουμε βιώματα από Αμπετεϊανούς σε παλιές μαθητικές μνήμες που σ' αρέσει να τις ακούς. Και επίσης ευκαιριακά παρουσιάζονται καταξιωμένοι απόφοιτοι οι οποίοι σήμερα κατέχουν θέσεις διεθνούς ακτινοβολίας και αναγνωρίζονται ως φωσφορίζουσες προσωπικότητες.

Στο σημερινό Κάδμο, θα δείτε μια αναφορά στο πρόσωπο του Γρηγόριου Μανιατόπουλου, η οποία αγγίζει το έργο του ως καθηγητή και συγγραφέα. Μελλοντικά θα ασχοληθούμε για την ιδιότητά του, ως Αρχιεπισκόπου Σινά. Ας έχουμε υπ' όψιν ότι από το αρχείο της Σχολής μας, που έχει μια ιστορία 160 ετών, θα δημοσιεύουμε κατά καιρούς θέματα ζωτικού ενδιαφέροντος, από την μακρόχρονη πορεία της Παλαιάφτης Αμπετεϊού Σχολής μας.

Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη

.....γράφει ο Λάκης Πεζάς

Αγαπητοί φίλοι και αναγνώστες του Κάδμου

Το τρίτο τεύχος του ηλεκτρονικού περιοδικού σας είναι πλέον ...μπροστά στα μάτια σας, και όχι, όπως παλιά, στα χέρια σας! Στο έργο αυτό μας βοηθούν ικανοί επαγγελματίες του είδους και τελείως αφιλοκερδώς. Η Μαρία Αδαμαντίδου, η σύμβουλος έκδοσης του Κάδμου, είναι μία καταπληκτική, μία αληθινή επαγγελματίας και της χρυσάμε πολλά. Η άλλη συνεργάτης, εξ ίσου ικανή, με χρόνια στο επάγγελμα, θέλει να παραμείνει ανώνυμη. Κυρίες μου σας ευχαριστώ και επιτρέψτε μου μία μικρή παραλλαγή στη παροιμία...Πίσω από κάθε επιτυχημένο περιοδικό υπάρχει πάντα μια ή δύο δυναμικές γυναίκες.

Μία από τις πολλές ικανοποιήσεις που έχει ο αρχισυντάκτης του Κάδμου είναι ένα τεράστιο πηγάδι από ταλαντούχους ανθρώπους που θέλουν να βοηθήσουν το περιοδικό μας. Σ' αυτό το τεύχος θα γνωρίσετε δύο νέους συνεργάτες, τον Αλέκο Greiss, και τον Νικόλαο Νικηταρίδη.

Ο τρίτος Κάδμος ξεκινά, όπως πάντα, στην σελίδα 2, με δύο ιστορικές φωτογραφίες από το αρχείο μας που θα σας θυμίσουν ωραίες στιγμές από τα χρόνια της χρυσής μας εποχής. Όλο το διδακτικό προσωπικό του έτους 1955 και μία θεατρική παράσταση για τα Χριστούγεννα το 1959. Χειρίδης, Σάββας και Πιερός σε ρόλο μάγων! Προφητικό θα έλεγα, με χιούμορ πάντα.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας και Εκδότης του Κάδμου, ο Νικόλας Βαδής, από το Κάιρο, στην σελίδα 4, μας στέλνει τους χαιρετισμούς του. Η σημερινή Αμπέτειος, λόγω της κρίσης στην Ελλάδα, αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα και ο Νικόλας είναι εκεί και τα διαχειρίζεται, όπως πάντα, με επιτυχία. Στην σελίδα 5, εδώ, ο χαιρετισμός του αρχισυντάκτη, όπου σας παρουσιάζω με λίγα λόγια την ύλη που θα διαβάσετε στο παρόν τεύχος.

Ένα κλασικό σκίτσο του Λαζαρίδη δείχνει, στην σελίδα 7, τον κ. Κονά να κατάσχει τα τσιγάρα «Belmont» από την τσέπη του Αχιλλέα. Εμένα μου είχε πάρει τρία πακέτα «Cleopatra», το είπε στην μητέρα μου, έφαγα ξύλο από τον πατέρα μου και το κάπνισμα κόπηκε για δύο χρόνια. Μακάρι να τον είχα ακούσει από τότε και να το είχα κόψει για πάντα.

Το Χρονογράφημα του Κάδμου ξεκινά στην ίδια σελίδα, και εδώ γράφω για ένα περιστατικό που μου συνέβη πριν ένα χρόνο και είμαι σίγουρος ότι συνέβη και σε σας, συμμαθητές μου που κλείσαμε τα 70 το 2015. Ελπίζω να συμφωνήσετε με τις παρατηρήσεις μου.

Ο Νικόλας Νικηταρίδης είναι ο πρώτος νέος μας συνεργάτης, γόνος Αιγυπτιωτών. Αν και γεννημένος στην Αθήνα, λατρεύει την Αίγυπτο και είναι γεμάτος αναμνήσεις από τους παππούδες και γονείς του, όλοι τους Αιγυπτιώτες. Το άρθρο για την Όπερα του Καΐρου ελπίζω να σας αρέσει. Το συνοδεύει μία καταπληκτική γκραβούρα της Όπερας στα μεγαλεία της. Περισσότερα για τον Νικηταρίδη στο άρθρο του, στην σελίδα 8. Η γκραβούρα, δεν είμαι σίγουρος αλλά νομίζω ότι είναι του Σκωτσέζου καλλιτέχνη του 19^{ου} αιώνα David Roberts ο οποίος έχει ζωγραφίσει τα σημαντικότερα μνημεία και κτίσματα της Αιγύπτου της ίδιας εποχής. Οι γκραβούρες του της Μονής της Αγίας Αικατερίνης είναι καταπληκτικές και θα τις θαυμάσετε στον Κάδμο σε επόμενα τεύχη.

Το σκίτσο του δεύτερου νέου μας συνεργάτη, Αλέκου Greiss, στην σελίδα 9, είναι ένα μικρό αριστούργημα. Τα σκίτσα του θα είναι μαζί μας σε κάθε τεύχος. Στο σπίτι του στο Πόρτο Γερμενό ήμουν πριν ένα μήνα και μου έδειξε τα έργα του από την καθημερινή ζωή του Καΐρου και ενθουσιάστηκα. Έχει υλικό για τον Κάδμο μέχρι το 2025! Ένα ζεστό καλωσόρισμα από όλους μας στον Κάδμο.

Το "How To" της Μαρίας Αδαμαντίδου για όσους σκοπεύουν να αφήσουν την μεγάλη πόλη και να αναζωογονήσουν την αγροτική ζωή της Ελλάδος είναι το σπαρταριστικό Αμπετειανό Χαμόγελο του τρίτου τεύχους στην σελίδα 10. Η Μαρία καλύπτει όλα όσα θα χρειαστείτε για την μετακόμισή σας στην αγνή ελληνική επαρχία. Μαρία μου είχα καιρό να γελάσω τόσο πολύ!

Του αξέχαστου φίλου μας, Πλάτωνα Μπαγάνη θα βρείτε στην σελίδα 12, την τρίτη και τελευταία στήλη που

είχε ετοιμάσει για τον Κάδμο. Πλάτωνα μας λείπεις πολύ και θα σε θυμόμαστε πάντα. Η βραδιά στον ΣΑΕ στην μνήμη του Μπαγάνη οργανώθηκε με μεγάλη επιτυχία από τον φίλο μας Τάκη Σφακιανόπουλο και τα χρήματα, πάνω από 1,000 ευρώ, θα διατεθούν για ένα γεύμα αγάπης στο κοινωνικό έργο του Συνδέσμου μας. Συγχαρητήρια Τάκη, εύγε!

Ο Α΄ Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας, Δρ. Μιλτιάδης Μαρνέλλος Ραδόπουλος, ένας από τους καλλίτερους ορθοπαιδικούς της Αθήνας, μας παρουσιάζει τα Βλαστοκύτταρα και τις θεραπευτικές τους ικανότητες στην σελίδα 13. Πρόθυμος να μας συμβουλέψει και να μας θεραπεύσει από πόνους και αρθριτικά προβλήματα ο Μιλτιάδης πριν τρία χρόνια εξαφάνισε, με την μέθοδο λέιζερ που χρησιμοποιεί, κάτι φοβερούς πόνους που είχα στα πόδια μου. Ένας καλός φίλος, ένας τέλειος Αμπετειανός.

Ο καθηγητής Κοινωνιολογίας της Αμπετείου Λάμπρος Μπενοβίας, αδελφός του συμμαθητή μου και καλού μου φίλου, Νίκου Μπενοβία -που έχει παραμείνει ο ίδιος όπως τον θυμάμαι στην Αμπέττειο την δεκαετία του 60- επιστρέφει με τα Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα στην σελίδα 14.

Η στήλη της Καίτης Μπαραμίλης για τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς ακολουθεί στην σελίδα 16 και αυτή την φορά μας ταξιδεύει στην ωραία Ήπειρο με κάτι πανέμορφες φωτογραφίες γυναικών και ανδρών με πολύχρωμες ενδυμασίες. Η Καίτη μου υποσχέθηκε ότι θα μου ξαναθυμίσει να χορεύω Ρόκ αντ Ρόλ και ότι θα χορέψουμε μαζί στο Beach Party της Αμπετείου στον ΕΝΟΑ την Κυριακή 5 Ιουλίου. Μήνυμα στον Μάριο, τον DJ της βραδιάς να έχει στο ρεπερτόριό του Jailhouse Rock, Lucille, και το ...Be Bop Aloula!

Στις σελίδες 18 και 19 θα διαβάσετε την ομιλία του Νικόλα Βαδή στην συγκέντρωση με τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων στο Κάιρο την 17^η Ιουνίου 2015 για την Αμπέττειο σήμερα και το έργο που έχει αναλάβει ο στρατηγικός σύμβουλος της Αμπετείου και φιλόλογος Γιάννης Τζουμέρκας με όραμα την «Μετασχολική παιδαγωγική, ψυχολογική και κοινωνική υποστήριξη των μαθητών/τριών της Αμπετείου Σχολής ώστε κανείς να μη μένει πίσω». Θα σας κρατάμε ενήμερους για την πρόοδο του έργου σε επόμενες εκδόσεις του Κάδμου.

Στις σελίδες 20 και 21, νέα και πολιτικές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας, με φωτογραφίες, από την μονοήμερη εκδρομή μας στην Αταλάντη Φθιώτιδος. Περάσαμε πάρα πολύ ωραία με "highlight" την ξενάγηση στο Κτήμα Χατζημιχάλη, παραγωγοί του καλλίτερου Cabernet της Ελλάδος. Την όλη οργάνωση είχε αναλάβει ο ταμίας μας Μίμης Πιεράς και ήταν τέλεια, όπως πάντα άλλωστε. Μπράβο Μίμη. Με πολλούς Αμπετειανούς και φίλους του Συλλόγου μας είδαμε την παράσταση "Πριν το Χάραμα" στο θέατρο Βέμπο και τον «Βιολιστή στην Στέγη» στο Μπάντμιντον. Τον Οκτώβριο έχουμε κλείσει πολύ καλές θέσεις, στο ίδιο θέατρο, για το Αγγλόφωνο MAMA MIA, απ' ευθείας από το West End του Λονδίνου με ελληνικούς υπότιτλους. Την ανακοίνωση θα λάβετε σύντομα ηλεκτρονικά. Τον Σεπτέμβριο ελπίζω να έχουμε μεγάλη συμμετοχή στη διήμερη εκδρομή στο Γαλαξίδι, από τα πιό όμορφα μέρη της πατρίδας μας. Την ανακοίνωση την έχετε ήδη λάβει.

Ήξερα πάντα ότι η παιδική μου φίλη, η Ηλιουπολίτισσα Έφη Μαλαχία, από τις ωραιότερες της Μελαχροινείου και του Αχιλλοπουλείου, ήταν κάτι πολύ περισσότερο από "just a pretty face". Το άρθρο της στην Στήλη Αναμνήσεις από την Αίγυπτο, σελίδες 22 και 23 είναι ελπίζω η αρχή μιας ωραίας συνεργασίας με τον Κάδμο.

Θυμάστε τον Πατέρα Γρηγόριο? Είναι ποτέ δυνατόν να μην τον θυμάστε? Εγώ είχα μάθει τους ψαλμούς του Δαυίδ απ' έξω για να περάσω την Β΄ Γυμνασίου και θυμάμαι ακόμα το τράβηγμα της φαβορίτας, εποχή Έλβις, από τον αγαπημένο μας ιεράρχη. Όπως γνωρίζουμε ο Πατήρ Γρηγόριος έγινε Αρχιεπίσκοπος Σινά Γρηγόριος Β΄. Στις σελίδες 24 και 25 θα βρείτε, με επιμέλεια του Νικόλα Βαδή, μια σύντομη και ενημερωτική βιογραφία του Αρχιεπισκόπου που μας θυμίζει όλα τα ευεργετήματα του ανθρώπου και ιεράρχη που τόσο σημαντικό ρόλο έπαιξε στην διαμόρφωση της προσωπικότητας όλων μας.

Ο τρίτος Κάδμος κλείνει με άλλες δύο φωτογραφίες από τα αρχαία φίλων Αμπετειανών και ελπίζω να αναγνωρίσετε τον εαυτόν σας, κάπου εκεί μέσα, και να θυμηθείτε ευχάριστες μαθητικές στιγμές που ο Κάδμος, το περιοδικό σας, προσπαθεί πάντα να φέρει στην μνήμη σας.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι ο Κάδμος είναι μια ομαδική προσπάθεια της συντακτικής επιτροπής, του εκδότη μας, της συμβούλου έκδοσης Μαρίας Αδαμαντίδου, και στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στα χέρια, τις οργανωτικές ικανότητες, το γούστο, την υπομονή και την μεγάλη αγάπη για την Αμπέττειο του υπεύθυνου για τον σχεδιασμό και την παραγωγή, Αντώνη Πατρινού.

Περιμένουμε να διαβάσουμε τις εντυπώσεις σας, τα σχόλια σας και τις προτάσεις για ένα καλλίτερο ΚΑΔ-ΜΟ, το δικό σας ηλεκτρονικό περιοδικό.

Καλό διάβασμα.

Ο **Λάκης Πεζάς** ήταν στην Αμπέττειο την 1^η και 2^α Γυμνασίου 1957-1959 και αποφοίτησε από τη Μελαχροίνιο Σχολή στην Ηλιούπολη το 1963. Συνέχισε τις σπουδές του στις ΗΠΑ με υποτροφία της Taylor Foundation of New York και αποφοίτησε με πτυχίο Bachelor of Science του Cornell University (School of Hospitality Administration) με εξειδίκευση στο Μάρκετινγκ του τουρισμού.

Το Σκίτσο του Κάδμου (1957)

.....από τον Αχιλλέα Λαζαρίδη

«Η ΕΦΟΔΟΣ»

Ο Κονάς αφοπλίζει στο διάλειμμα τον Αχιλλέα Λαζαρίδη από τα 'BELMONT' τσιγάρα του. Ο Μουρατιάδης έντρομος το βάζει στα πόδια.

Λόγω αυξημένης ύλης στο σημερινό τεύχος, το Χρονογράφημα του Λάκη Πεζά μεταφέρεται στον Κάδμο του Οκτωβρίου. Θέμα του οι πολλές εκπλήξεις και αλλαγές στην ζωή μας, μετά τα 70!

Έχεις χαραγμένο στη μνήμη σου κάποιο περιστατικό από τα μαθητικά σου χρόνια στην Αμπέττειο; κάποια εμπειρία από την ζωή σου στην Αίγυπτο; κάτι που σε συγκίνησε από την ωραία εκείνη εποχή και δεν μπορείς να ξεχάσεις; Μην αφήσεις τον χρόνο να το σθήσει! Μοιράσου το με πολλούς άλλους που διψάνε να το διαβάσουν. Γράψε το!

Αναμνήσεις από το Κάιρο

Η Όπερα του Καΐρου.

....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Σπάνια γκραβούρα του 1869 με την Όπερα του Καΐρου

Ο Χεδίβης Ισμαήλ ήθελε κατά τα εγκαίνια της Διώρυγας του Σουέζ να υπάρχει σε λειτουργία μία όπερα. Τα σχέδια εκπόνησαν λοιπόν οι Ιταλοί αρχιτέκτονες Anoscani και Rossi και το όλο έργο περατώθηκε μέσα σε έξι μήνες. Βέβαια το αρχικό κτίριο δεν ήταν παρά ένας "ψευδοτοιχος τσατμάς", όπως χαρακτηριστικά το περιγράφουν αργότερα άρθρα σε αιγυπτιώτικες εφημερίδες, και μόνο αργότερα η σκηνή και οι αποθήκες του ξανακτίστηκαν πέτρινες.

Η Βασιλική Όπερα του Καΐρου άνοιξε τις πύλες της την 1/11/1869 με το έργο του Verdi "Rigoletto". Στο επίσημο θεωρείο κάθονταν η Γαλλίδα Αυτοκράτειρα Ευγενία, ο Αυτοκράτορας της Αυστρίας Φραγκίσκος Ιωσήφ, ο Χεδίβης Ισμαήλ και ο Διάδοχος της Πρωσίας, ενώ στις 850 περίπου θέσεις της πλατείας μπορούσες να δεις πολιτικούς, διπλωμάτες, συγγραφείς και λογίους της εποχής. Πρωταγωνιστούσαν οι κυρίες Φερουτζι Μέρσον και Γκρόσι, και οι κύριοι Μπαράλι και Μπαρτολίни. Την ορχήστρα με τους 61 μουσικούς διεύθυνε ο μαέστρος Μούτζιο και ο χορός αποτελείτο από 69 φωνές.

Ο Χεδίβης όμως δεν ήταν ικανοποιημένος, αφού ήθελε κάτι αιγυπτιακό στο όλο εγχείρημα. Γι' αυτό ανέθεσε στον σπουδαίο αρχαιολόγο Αύγουστο Μαριέτ να του βρει μια υπόθεση αιγυπτιακή, πράγμα εύκολο γι' αυτόν αφού στο ναό της Αθώρ είχε ανακαλύψει μια στήλη με ιερογλυφικά, με μία υπόθεση που μετέτρεψε σε λιμπρέτο ο Antonio Ghislanzoni. Τις διαπραγματεύσεις με τον Verdi διεξήγαγε ο ελληνικής καταγωγής τότε επίτροπος των Βασιλικών Θεάτρων Ντρανέτ Βέης (Παύλος Παυλίδης, μετέπειτα Πασάς), και κάπως έτσι γεννήθηκε η "Aida" με τον Verdi να παίρνει ως αμοιβή 150.000 χρυσά φράγκα. Η "Aida" πάντως έκανε τελικά την παγκόσμια πρεμιέρα της στο Κάιρο, μόλις στις 21/11/1871, χωρίς τον Verdi, που όπως λεγότανε φοβότανε τη θάλασσα και είχε πει στον Χεδίβη πως θα ερχότανε μονάχα αν χιζότανε μια γέφυρα μεταξύ Ιταλίας και Αιγύπτου... Τα κουστούμια σχεδίασε ο ίδιος ο Μαριέτ και την ορχήστρα, κατ' επιλογή του Verdi, διεύθυνε ο μαέστρος Μποτεζίνι.

Η Βασιλική Όπερα του Καΐρου ήταν η πρώτη στην αφρικανική ήπειρο που φιλοξένησε παγκοσμίου φήμης όπερες και συμφωνικά αριστουργήματα. Δυστυχώς όμως, το πρωί της 28/10/1971 καταστράφηκε ολοσχερώς από πυρκαγιά, για να αντικατασταθεί το 1988 από τη Νέα Όπερα του Καΐρου.

Ο **Νίκος Νικηταρίδης** είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα (1969), εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων των δικών του ανθρώπων που έζησαν στη Νειλοχώρα.

Έχει στο ενεργητικό του συλλογές ποιημάτων και διηγημάτων, επιμέλειες εκδόσεων, πάνω από 1.500 δημοσιεύματα κάθε είδους σε αιγυπτιώτικα και μη περιοδικά κι εφημερίδες σε Ελλάδα και Αίγυπτο, καθώς και αρκετές μελέτες και διαλέξεις γύρω απ' την ιστορία των Ελλήνων της Αιγύπτου. Έχει διατελέσει Ειδικός Γραμματέας, Γενικός Γραμματέας και Β' Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων.

Για την προσφορά του στον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό έχει τιμηθεί με τον Τίμιο Σταυρό του Αποστόλου και Ευαγγελιστή Μάρκου, από την Α.Θ.Μ. τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β', όπως και από το Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων για την πολύτιμη σ' αυτόν προσφορά του.

Ο Νίκος Νικηταρίδης είναι απόφοιτος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών και Δημοσίας Διοίκησης της Νομικής Σχολής Αθηνών, ζει μόνιμα στην Αθήνα και εργάζεται στον Ο.Τ.Ε.

Από την ζωή στους δρόμους του Καΐρου

Ο πωλητής των τέρμες.

....σχεδιάζει ο Αλέξανδρος Γκρέης

Ο Αλέξανδρος Γκρέης γεννήθηκε στο Κάιρο το 1939 από Ελληνίδα μητέρα, τη Μαρία Καρασούλη από την Λέρο. Είναι απόφοιτος του Leonardo Da Vinci Art Academy του Καΐρου και ασχολήθηκε με την Διαφήμιση, Διακόσμηση και Μηχανικό Σχέδιο. Εργάστηκε στην εφημερίδα Αχράμ του Καΐρου, το περιοδικό Rose -El-Youssef στο Κάιρο και είχε την δική του διαφημιστική εταιρεία στο Κάιρο. Είναι παντρεμένος με την Φρύνη Λαμπούρα, απόφοιτη του Αχιλλοπουλείου '63 και καθηγήτρια Φυσικής, Χημείας και Γεωλογίας στην Αμπετείο από το 1990 μέχρι το 1995, όπου ανέβασε πάρα πολλά θεατρικά έργα με τους μαθητές της Αμπετείου, με την σκηνογραφική βοήθεια του συζύγου της. Ζουν στην Αθήνα, στον Άλμο και μοιράζονται τον χρόνο τους μεταξύ Αλίμου και Πόρτο Γερμενό. Τα μοναδικά σχέδια του Αλέκου, για την ζωή στην Αίγυπτο, θα διακοσμούν τις σελίδες του Κάδμου από το σημερινό τεύχος.

Αμπετειανά Χαμόγελα

Αμπετειανή και Αγρότισσα

...γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου, απόφοιτος 1967

Το περυσινό καλοκαίρι ήταν το καλύτερο της ζωής μου γιατί βεβαιώθηκα 100% ότι, αν χρειαστεί, μπορώ να ζήσω το υπόλοιπο της ζωής μου ως αγρότισσα. Σημειώστε ότι από τα γεννοφάσκια μου ανατράφηκα με το καυσαέριο του Καΐρου και ότι μέχρι πέρυσι το καλοκαίρι δεν είχα ποτέ βρεθεί σε απόσταση αναπνοής από αυθεντικό κοτέτσι. Έτσι, λοιπόν, όλοι εσείς εκεί έξω που φλερτάρτε με την ιδέα να αφήσετε πίσω τους ανελέητους ρυθμούς της πόλης και να εγκατασταθείτε σε μια βουνοπλαγιά όπου θα ζείτε μόνο με τους καρπούς της γης και αγνά προϊόντα από τα ζωντανά σας, όλοι εσείς, λοιπόν, μπορείτε να ησυχάσετε γιατί, really, είναι πάρα πολύ εύκολο. Εγώ που τα πέρασα, θα σας πω όλα τα «πώς» και τα «γιατί» και θα έχετε έτοιμο τον τυφλοσούρτη για την απόσυρσή σας σε μια πιο υγιεινή και ανθρώπινη ζωή.

Βασικές προϋποθέσεις

1. Μια πρώτη εξάδελφη που μένει σε ένα ευρύχωρο σπίτι σε βουνοπλαγιά. Η βουνοπλαγιά δεν χρειάζεται απαραίτητως να έχει ελιές και μαγευτική θέα προς τον Παγασητικό αλλά η δικιά μας είχε, οπότε σας το λέω για να μη μου πείτε μετά ότι δεν σας τα είπα όλα.

2. Αυτή η εξάδελφη πρέπει να είναι Αμπετειανή παντρεμένη με Αμπετειανό, και θα πρέπει να τύχει να πρέπει να φύγει με τον άντρα της να πάει κάπου αλλού για μία εβδομάδα και να μην έχει πού να αφήσει τη φροντίδα του σπιτιού και των ζώων. Και αυτή την ίδια εβδομάδα πρέπει, από σύμπτωση, να μπορείτε κι εσείς.

3. Αυτή η ίδια εξάδελφη πρέπει να έχει έτοιμο, στημένο, ένα κοτέτσι με 22 καφετιές κότες και 3 κόκορες

(σας λέω ακριβώς τα νούμερα για να μη μου πείτε μετά ότι εσάς δεν σας βγήκε η φόρμουλα) που να είναι τέλεια εκπαιδευμένα ώστε, μετά την ολόημερη τσάρκα τους για φαγητό και κοκό, το σούρουπο να μαζεύονται μόνα τους μέσα στο κοτετσάκι τους και να περιμένουν φρόνιμα φρόνιμα να πας εσύ να τους κλείσεις την πόρτα και να πεις: «Αρκετά μπερμπαντέψατε σήμερα – και αύριο μέρα είναι, καληνύχτα!»

4. Να έχει επίσης τέσσερα τσομπανόσκυλα και τρεις γάτες που θα σας αγαπήσουν κεραυνοβόλα κι ας μην σας έχουν ξαναδεί στη ζωή τους, τούς αρκεί που είστε συγγενείς της καλής τους κυρίας και του καλού τους κύριου. Αυτά τα τετράποδα θα σας

ακολουθούν κατά πόδας όπου πάτε, ελπίζοντας ότι κάποια στιγμή μπορεί να τους δώσετε κάτι να φάνε, αλλιώς σε τι χρησιμεύετε; Χονδρικά τώρα, η όλη φάση σας βολεύει αν δεν σας πειράζει να σας ακουμπάνε σε ένδειξη λατρείας υγρές σκυλίσιες μουσούδες σε διάφορα σημεία του σώματος. Διότι, όσο να' ναι, αν το δείτε σφαιρικά, δύο άνθρωποι, τέσσερις σκύλοι, τρεις γάτες, 25 πουλερικά, ελιές, βουνοπλαγιά... κοντύτερα στη φύση, δεν γίνεται – αν είσαι Κυψελιώτης, δηλαδή.

5. Αυτή η εξάδελφη πρέπει να σας αγαπάει τόσο πολύ και να είναι τόσο ευτυχισμένη που θα της φυλάξετε το σπίτι (και εκείνη επιτέλους θα πάει να ανασάνει μία εβδομάδα ΑΛΛΟΥ) που θα σας αφήσει την κατάψυξη γεμάτη φαγητά: τηγανιές, παστίσιο, μπριζόλες, κανελόνια... Τώρα, εντάξει, μη σας το κάνω πολύ δύσκολο. Διότι η δική μου εξάδελφη έχει και ψώνιο με την κουζίνα. Δηλαδή μπορεί να μαγειρεύει τρία φαγητά ταυτοχρόνως ενόσω διηγείται ανέκδοτα και τακτοποιεί και τα ντουλάπια, αλλά τέλος πάντων, ένα κάποιο, κατιτίς ΕΤΟΙΜΟ αν σας αφήσει η δική σας εξάδελφη δεν είναι άσχημη ιδέα.

Τι να πάρετε μαζί σας

-- Άντρες και γυναίκες: παντελόνια ΜΟΝΟ. Φίλες Αμπετειανές, μη διανοηθείτε να πάρετε μαζί σας φαρδιά, ριχτά φορεματάκια επειδή φαντάζεστε ότι συνάδουν με την ανεμελιά της βουνοπλαγιάς. Καλέ, ποια ανεμελιά της βουνοπλαγιάς;;; Πού 'ν'τηνα την ανεμελιά να την τσακώσω να την έχω μαζί μου για την άλλη φορά;;; Που κατέβαινα η καλή σου με το φαρδύ, ριχτό φουστανάκι μου και ο ποδόγυρος ανέμιζε ανέμελα πέρα δώθε και από κάτω μπαινόβγαιναν όλα τα ζωντανά του Θεού: ζουζούνια, ακρίδες, κουνούπια και μαζί τους οι φουντωτές ουρές των μαντρόσκυλων; Και δώσ' του να μαζεύω όπως όπως το φαρδύ, ριχτό φουστανάκι ανάμεσα από τα πόδια μου, προσπαθώντας τσάτρα πάτρα να φτιάξω κάτι σαν μπατζάκι να γλιτώσω το έμπα-έβγα των πετούμενων, με το χαρούμενο σκυλογαταριό σε στενή συνοδεία, εννοείται. Και να'χω τον Αγγελο, με την παντελονάρα του, cool, μες στην καλή χαρά. Παντελόνια λοιπόν, φιλενάδες... Στενά, καραστενά στον αστράγαλο, να μην χωράει να μπει ούτε μυρμήγκι.

-- Ένα τσεμπέρι (οι γυναίκες). Θα σας φανεί πολύ χρήσιμο το βράδυ που θα περπατάτε μέσα στις ελιές και θα ακούτε τις νυχτερίδες να φτερουγίζουν στα σκοτάδια και θα σας έρχονται στο μυαλό όλα εκείνα τα παραμύθια που σας έλεγαν τα καλοκαίρια στην Αλεξάνδρεια, ότι και καλά οι νυχτερίδες το βράδυ μπλέκονται στα μαλλιά των ανθρώπων γιατί καμιά φορά είναι αφηρημένες και δεν προσέχουν πού πετάνε, και πού ξέρετε εσείς ότι αυτές εδώ προσέχουν, ε;;; Με ένα τσεμπεράκι έχετε το κεφάλι σας ήσυχο. Βέβαια, και ένα οποιοδήποτε καπελάκι θα σας προστατεύσει το ίδιο καλά αλλά, κατά τη γνώμη μου – και αν μου επιτραπεί η παράφραση– η γυναίκα του Καίσαρα, δεν αρκεί να είναι χωριάτα, πρέπει και να φαίνεται. Οι άντρες Αμπετειανοί τώρα, με το κοντό σας το μαλλί, δεν έχετε τίποτε να φοβηθείτε από τις νυχτερίδες. Αλλά αν έχετε κι εσείς μια ψιλο-ανησυχία, γιατί να μην φορέσετε κι εσείς ένα τσεμπέρι; Σας εγγυώμαι ότι αντί να φοβάστε εσείς τις νυχτερίδες, οι νυχτερίδες θα φοβούνται ε-σάς, ειδικά αν έχετε μουστάκι. Think about it, boys...

-- Ένα ζευγάρι γάντια της κουζίνας. Γιατί; Γιατί δεν ξέρετε πότε θα ανοίξετε την πόρτα του κοτετσιού και θα βρείτε να κείται μπροστά σας μια νεκρή καφετιά κότα! Που της ήρθε να πεθάνει εκείνη τη συγκεκριμένη εβδομάδα της ευλογημένης! Και σας ερωτώ: με τα γυμνά χεράκια σας θα το μαζέψετε το τέρας; Το φτερωτό, το ακίνητο τέρας που δεν ξέρετε τι ώρα τα κακάρωσε και αν είναι ζεστό ακόμα ή παγωμένο; Ή –το χειρότερο– μισοπεθαμένο και πολύ τσαντισμένο;

Τι να μην πάρετε μαζί σας

1. Βιβλία. Μεταξύ κοτετσιού, ποτίσματος και ταΐσματος των ζωντανών, κυνηγιού σαρανταποδαρούσων που μπήκαν στο σπίτι, άντε και του εκάστοτε θαλάσσιου μπάνιου σε μια ωραία παραλία του Παγασητικού, τι να διαβάσετε και τι να καταλάβετε από Καβάφη... Διαβάστε καλύτερα τη θέα της βουνοπλαγιάς που δεν χρειάζεται να γυρνάτε και σελίδες.

2. Το Autocad ή οποιοδήποτε άλλο κομπιουτερικό πρόγραμμα. Για να το ψάξετε, λέει, με την ησυχία σας εκεί στη βουνοπλαγιά. Ναι, πώς, καλή επιτυχία σας εύχομαι. Το έψαξε και ο Αγγελος το Autocad. Στη βεράντα της εξαδέλφης μου, κάτω από την κληματαριά, με τη μία γάτα να του τρίβεται στο δεξί πόδι, την αριστερή του γάμπα να δροσίζεται από την υγρή μουσούδα του Γκέκα και μια παχιά πράσινη χρυσόμυγα να ζουζουνίζει πάνω από το κεφάλι του. Δύο απογεύματα προσπάθησε και ύστερα προτίμησε να ποτίζει τις ντομάτες και να παίζει κρυφτό με τους σκύλους.

ΟΚ, νομίζω σας είπα όλα τα απαραίτητα. Με τη βοήθεια αυτού του οδηγού και υπόβαθρο τη στέρεη παιδεία που πήρατε από την Αμπέττειο, τίποτε δεν σας εμποδίζει να ξεκινήσετε κι εσείς τη δική σας αγροτική εμπειρία. Άντε... και καλό ΟΓΑ!

Η Μαρία Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη γεννήθηκε στο Κάιρο, φοίτησε στο Αχιλλοπούλειο και στην Αμπέττειο (Πρακτικό 1967). Μετά από σπουδές Αγγλικής Λογοτεχνίας στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο, σταδιοδρόμησε στον περιοδικό τύπο στην Ελλάδα. Παράλληλα, τα τελευταία 25 χρόνια μελετά την ιστορία του αιγυπτιώτη ελληνισμού, γράφοντας, φωτογραφίζοντας και δημιουργώντας σχετικό αρχείο.

Αιγυπτιώτικα Ανέκδοτα/Ψυχαγωγία/Σπαζοκεφαλιές

.....έγραψε ο Πλάτων Μπαγάνης, απόφοιτος 1958

Η λύση του σταυρολέξου του τεύχους Απριλίου 2015.

ΤΟ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Ο πλανόδιος μπαρμπέρης καθισμένος οκλαδόν σε μία «χασίρα» «τάχτ έλ κόμπρι», έχει απέναντι του για ξύρισμα ένα πελάτη πού και αυτός καθισμένος οκλαδόν, κοιτάζεται σε έναν ακαθορίστου σχήματος καθρέφτη πού κρατάει με το αριστερό του χέρι.

Ο μπαρμπέρης φτύνει στο πινέλο, το αλείφει μετά σε ένα μικρό κομμάτι σαπούνι «Ναμπούλσι Φαρούκ», απλώνει με γρήγορες κινήσεις την υποτυπώδη σαπουνάδα που σχηματίστηκε στα μούτρα του πελάτη και στη συνέχεια αρχίζει μεταξύ τους ο πιο κάτω διάλογος:

Πελάτης (αγανακτισμένος) = Εέ έλ άραφ ού έλ ζαφάρα ντί για αάμ?

Μπαρμπέρης = Λέ άραφ ού ζαφάρα για Σαάτ έλ Μπέ, ντί χιλάα ντάραγκα ούλα!

Πελάτης = Αλά, ουμάλ ντάραγκα τάνια τέμπ'α έε?

Μπαρμπέρης = Μπά τέφ αλατούλ ααλά ουές ελ ζιμπούν!

Ο Πλάτων Μπαγάνης γεννήθηκε στο Κάιρο και αποφοίτησε από την Αμπέτιο, Κλασικό Τμήμα, το 1958. Πριν μας αφήσει οριστικά την Κυριακή 11 Ιανουαρίου 2015 φρόντισε να μας δώσει υλικό για επόμενα τεύχη του Κάδμου. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Θέμα της Εποχής

Θεραπεία της Αρθρίτιδας με Βλαστοκύτταρα

.....γράφει ο Μιλτιάδης Ραδόπουλος-Μαρνέλλος, απόφοιτος 1965

Το ανθρώπινο σώμα στο μεγαλύτερο ποσοστό αποτελείται από συνδετικό ιστό που περιλαμβάνει τον εριστικό (στηρικτικό) ιστό, δηλαδή τα οστά-χόνδρους-αρθρώσεις-συνδέσμους-μύες λείους-γραμμωτούς-καρδιακούς τένοντες-αρτηρίες-φλέβες-δέρμα-υποδόριο-όργανα του δέρματος-τρίχες-νύχια. Όλοι οι ιστοί του σώματος έχουν ανάγκη από συνεχή ενυδάτωση και πρόσληψη θρεπτικών ουσιών και βιταμινών για την καλύτερη εκτέλεση λειτουργιών και δραστηριοτήτων.

Με την πάροδο των ετών από τα οξειδωτικά stress επέρχεται αφυδάτωση των ιστών, γήρανση, συρρίκνωση του συνδετικού ιστού των αρθρώσεων, συνδέσμων – τενόντων-μυών-χόνδρων-μηνίσκων. Μειωμένη παραγωγή αρθρικού υγρού, μυοπενία-οστεοπενία, νέκρωση και απόπτωση των χονδροκυττάρων, ρήξη και αποδόμηση του χόνδρου των αρθρώσεων και των υποδοριών ιστών.

Η μειωμένη παράγωγή λιπαντικού υγρού των αρθρώσεων οδηγεί προοδευτικά σε δυσκαμψία και πόνο κατά την βάδιση, και στην ηρεμία περαιτέρω φθορά των τενόντων και χόνδρων των αρθρώσεων και στο τέλος σε πλήρη ρήξη αυτών. Η προϊούσα Γήρανση και Αφυδάτωση όλων των ιστών δεν αντιμετωπίζεται μόνο με την λήψη νερού το οποίο είναι και διουρητικό.

Τα βασικά στοιχεία που διατηρούν νεανικά και σφριγηλά το δέρμα και όλα ανεξαιρέτως τα όργανα του σώματος από Συνδετικό Ιστό, που συμμετέχουν στην εσωτερική δομική στήριξη-ενδυνάμωση και ενυδάτωση είναι το Κολλαγόνο και η Ελαστίνη. Δεν σημαίνει βέβαια ότι με την λήψη κολλαγόνου καλύπτουμε όλες τις διατροφικές ανάγκες του ενδιάμεσου ιστού, οπωσδήποτε χρειάζονται κατά μέσο όρο 30 gr πρωτεΐνης ημερησίως στον οργανισμό.

Οι αρθρώσεις του σώματος περιβάλλονται για προστασία, από αρθρικό υμένα και από ισχυρό αρθρικό θύλακο ενισχυμένο από συνδέσμους. Ο υμένας περιέχει πολλά αιμοφόρα αγγεία και κύτταρα που παράγουν συνεχώς αρθρικό υγρό, θρεπτικό υλικό για τα χονδροκύτταρα και λιπαντικό μέσο για τις αρθρικές επιφάνειες.

Μόνο η συνεχής παροχή κολλαγόνου και αντιοξειδωτικών βιταμινών με την διατροφή και επαρκή ενυδάτωση και σωματική ανάπαυση είναι η σοφή συνταγή ώστε το σώμα να παραμένει σφριγηλό και να προλαβαίνει να επουλώνει τους μικροτραυματισμούς που εν πολλοίς προέρχονται από το μεταβολικό stress, δηλαδή την συνεχή έκθεση σε οξειδωτικούς μηχανισμούς. Οι μέχρι πρόσφατα εφαρμοζόμενες θεραπείες περιελάμβαναν αντιφλεγμονώδη φάρμακα που βοηθούν την υποχώρηση του οιδήματος και του άλγους-δυσκαμψία των αρθρώσεων δημιουργούν πολλές παρενέργειες από το πεπτικό σύστημα ήπαρ, νεφρά, αλλεργίες, υπέρταση και άλλα.

Σε προχωρημένες καταστάσεις όπου η φαρμακευτική αγωγή δεν βοηθούσε πλέον, οι ασθενείς κατέληγαν στον χειρουργείο σε μια σειρά χειρουργικών επεμβάσεων όπως διορθωτικές οστεοτομίες και αρθροσκοπήσεις και ολικές αρθροπλαστικές στις μεγάλες αρθρώσεις, Ισχίου, Γόνατος, Ώμου.

Οι ασθενείς για πολλά χρόνια μπορεί να παραμένουν ικανοποιημένοι από τα αποτελέσματα αποκατάστασης των αρθρώσεων, όμως σε ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό αντιμετωπίζουν πολλές και σοβαρές επιπτώσεις, που μπορεί να οδηγούν σε αναπηρίες μόνιμες η και να απειλούν την ίδια την ζωή των ασθενών. Τα τελευταία 20 χρόνια οι Ιατρικές Ορθοπαιδικές Εταιρίες παγκοσμίως συστήνουν καλύτερη επιλογή ασθενών και μείωση των χειρουργικών επεμβάσεων που προορίζονται για φθαρμένες αρθρώσεις.

Τα μεταλλικά – πλαστικά εμφυτεύματα συχνά δημιουργούν επιπρόσθετα προβλήματα στους ασθενείς που είναι τις περισσότερες φορές προχωρημένης ηλικίας όπου οι μετεγχειρητικές βλάβες όπως φλεγμονές και χαλά-

ρωση των εμφυτευμάτων συχνά είναι μη αναστρέψιμες και επικίνδυνες για την ζωή των ασθενών.

Η προσοχή των ερευνητών και των θεραπευτών Ιατρών τα τελευταία 100 χρόνια στρέφεται σε νεότερες βελτιωμένες μεθόδους αποκατάστασης της λειτουργικότητας των φθαρμένων αρθρώσεων - τενόντων - μηνίσκων όπως με την εμφύτευση εμβρυακών βλαστοκυττάρων δηλαδή χρησιμοποιούμε τα πολυδύναμα κύτταρα που παράγονται στο αίμα του ίδιου του ασθενούς και μετατρέπονται σε οποιοδήποτε ιστό παρουσιάζει βλάβες .

Η Φύση χρησιμοποιεί για την επούλωση και αποκατάσταση των φθορών που προκαλούνται από τις ασθένειες όπως εκφυλιστικές αρθρίτιδες η αυτοάνοσα νοσήματα, μετά από κακώσεις, όπως κατάγματα, εγκεφαλικά επεισόδια, εμφράγματα μυοκαρδίου κλπ.

Με αυτή τη διαδικασία απομονώνουμε βλαστοκύτταρα δηλαδή τα πολυδύναμα κύτταρα από το αίμα και τα ενιούμε στις αρθρώσεις που πάσχουν. Εκεί τα κύτταρα αυτά επικαλύπτουν τους φθαρμένους ιστούς και επουλώνουν τις ζημιές σε χόνδρους – μηνίσκους – μύες – τένοντες η και οστά με χρόνιες φλεγμονές η καθυστερημένη πόρωση μετά από δύσκολα κατάγματα .

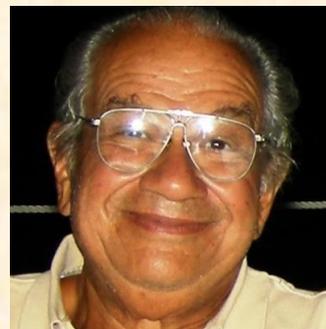
Κύριες εφαρμογές βρίσκουμε στην αθλητιατρική στην γηριατρική, ρευματολογία και ορθοπαιδική αποφεύγοντας χειρουργικές – διορθωτικές επεμβάσεις, καθώς και τοξικά φάρμακα.

Υπάρχει ασφάλεια με την χρήση αυτολόγων βλαστοκυττάρων που υπάρχουν στον ίδιο τον οργανισμό του ασθενούς.

Ο Μιλτιάδης Ραδόπουλος-Μαρνέλλος γεννήθηκε στο Κάιρο και αποφοίτησε από την Αμπέτειο Σχολή το 1965 (Κλασικό Τμήμα). Αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή Αθηνών και έκανε επτά έτη μεταπτυχιακά και ειδικότητα στην Ορθοπαιδική και τραυματιολογία στην Ελβετία, στο Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης όπου παραμένει Διδάκτωρ. Είναι Χειρουργός, Ορθοπαιδικός, Αθλητίατρος τέως Διευθυντής της Ορθοπαιδικής Κλινικής στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Αθηνών και νυν διευθυντής του Orthopaedic Center Αθηνών (Αμπελόκηποι) και στο Laser Center (Γλυφάδας). Ασχολείται από 20ετίας με την χειρουργική με laser και με την οξυγονο-οζονοθεραπεία.

Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα

*.....γράφει ο Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Αμπετείου Σχολής
Λάμπρος Μπενοβίας, απόφοιτος 1960*

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΛΕΝΕ ΠΟΛΛΑ

Στιγμές από τα περασμένα
εικόνες από τα παλιά
μ' όσα δεν είναι ξεχασμένα
μου λένε πράγματα πολλά.

Μου λένε για όλα αυτά που φύγαν
και τάξησα για μιά φορά
μα ως τώρα μες στην μνήμη μέιναν
πέρ' απ' του χρόνου τη φθορά.

ΤΕΛΕΤΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΕΚΕΙΝΩΝ

Θυμάμαι τελετές Ελλήνων
σ' αξιομνημόνευτες βραδιές
χλιδάτους γάμους των διασήμων
τα Σάββατα ή τις Κυριακές.

Παρέες φιλικές το εσπέρας
κυκλοφορούσαν στες οδούς
και προς το τέλος της ημέρας
βεγγερίζαμε στους γνωστούς.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΦΑΝΕΙΣ ΕΩΣ ΤΟΥΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΕΥΦΥΕΙΣ

Ορίζαμε συγκεκριμένα
ζητήματα συναλλαγής
γνωρίζαμε τα δεδομένα
κεφάλαια της ηθικής.

Δεν ήταν για μας ο κόσμος
μόνο το «Δούναι και λαβείν»
για όλα υπήρχε ένα κόστος
ξέροντας τι θα πει «ευζείν»

ΧΩΡΙΣ ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

Στις αφρικανικές μας κρίσεις
για κάποια αίτια σοβαρά
οι ανθρωπιστικές μας λύσεις
φαινόντουσαν πολύ μακριά.

Πότε μεγάλωνε το πλάτος
των γνωστικών επιλογών...
και πότε εμίκραινε το βάθος
των σωστικών μας ερευνών...

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΑΡΕΜΦΕΡΕΙΣ ΣΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΤΗΣ

ΑΦΡΙΚΗΣ

Είχε η ζωή μας απαιτήσεις
μα και προβλήματα ασφαλώς
για όλα υπήρχαν κάποιες λύσεις
που μας προάγουν συνεχώς.

Δεν λείπαν οι παρεξηγήσεις
Μα ο κόσμος μας ευγενικά
για όλα έβρισκε εξηγήσεις
από τα λίγα ως τα πολλά.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΚΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΟΝΤΑΣ

Με της Ανατολής το ρεύμα
σ' ορίζοντες πολιτισμού
διαπρέψαμε υπό το πνεύμα
προόδου και ανθρωπισμού.

Όσους βλέπαμε με το μάτι
εγκαρδιότητας λογικής
μας δείξαν και αυτοί αγάπη
μιας οικειότητας φιλικής.

ΑΠ' ΟΣΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΜΕΡΙΚΟΙ ΣΤΗΝ

ΑΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΗ ΑΦΡΙΚΗ

Δεν μας θέλγαν οι ιστορίες
της όποιας παραποίησης
και αποφεύγαμε πορείες
αποσταθεροποίησης .

Τις ανθρώπινες προθέσεις
τις βολιδοσκοπούσαμε
βλέποντας οι αντιπαραθέσεις
σε τι αποσκοπούσανε.

ΤΑ ΑΞΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Με στραμμένο το ενδιαφέρον
Σε κάθε ανθρώπινη δουλειά
κρίθηκε πάντα ως αποφέρον
ό, τι γινόταν με καρδιά.

Δεν θέλαμε την ουτοπία
κι ό, τι δεν πάει με τον καιρό
είχαμε μια ιδιοτροπία
να βρούμε πάντα τον καρπό.

Αμπετεϊανοί που μας άφησαν

Ο Μιχάλης Ξυλινάς απόφοιτος της Αμπετεϊού Σχολής το 1961 (Κλασικό Τμήμα) απεβίωσε την 9η Μαΐου 2015. Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή Αθηνών με ειδικότητα στην Μικροβιολογία. Έκανε μεταπτυχιακά με δύο ντοκτορά, ένα στην Ελβετία και ένα στην Γαλλία. Στην Γαλλίδα σύζυγό του Μπερναντέτ και τις δύο κόρες του, Μαριάννα και Χλόη, ο Σύλλογός μας έστειλε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Θέμα : Ελληνική Παράδοση

Παραδοσιακοί Χοροί : ΗΠΕΙΡΟΣ (1ο Μέρος)

.....γράφει η Καίτη Μπαραμίλη, απόφοιτος 1967

Όμορφη η γη της Ηπείρου, γεμάτη εναλλαγές, γεμάτη αντιθέσεις, που γοητεύουν. Περιοχή της Δυτικής Ελλάδας που διαιρείται διοικητικά σε τέσσερις νομούς: Ιωάννινα, Θεσπρωτία, Άρτα και Πρέβεζα. Τέσσερις νομοί με μεγάλη ιστορία. Τόποι γεμάτοι παραδόσεις, τόποι γεμάτοι θρύλους, που θα ακούσετε να τις διηγούνται οι κάτοικοί τους.

Η ιστορία της χάνεται στα βάθη των αιώνων, μιας και υπάρχουν ίχνη ανθρώπινης δραστηριότητας στην Ήπειρο που χρονολογούνται στην παλαιολιθική εποχή. Στην περίοδο της Τουρκοκρατίας γνώρισε μεγάλη ακμή, με σπουδαία γεγονότα, σαν αυτά του μεγάλου πολέμου του Αλή πασά με τους Σουλιώτες, τις αλληπάλληλες επαναστάσεις ενάντια στον Οθωμανικό Ζυγό κτλ.

Όλα αυτά τα γεγονότα ήταν φυσικό να επηρεάσουν το χαρακτήρα και την ζωή των Ηπειρωτών, πράγμα που φαίνεται σε κάθε τους κοινωνική εκδήλωση. Η μουσική παράδοση της Ηπείρου αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους πολιτιστικούς θησαυρούς της Ελλάδας. Τα μοιρολόγια εκφράζουν τον πόνο της απώλειας, της ξενιτιάς ή του θανάτου και με αυτά ξεκινούν τα παραδοσιακά πανηγύρια της Ηπείρου, ως φόρος τιμής σε όσους λείπουν από τη γιορτή.

Το τραγούδι και ο χορός αποτέλεσαν αναπόσπαστα στοιχεία όλης σχεδόν της καθημερινότητάς τους. Για παράδειγμα, η συμμετοχή όλων των κατοίκων του χωριού στον ανοιχτό κύκλο του χορού συμβόλιζε και ταυτόχρονα ενίσχυε την συνοχή και την ενότητά τους ως μέλη της ίδιας κοινότητας.

Σε πολλές περιπτώσεις ο χορός αποτελούσε κριτήριο για την επιλογή του γαμπρού και της νύφης, ενώ η συμμετοχή μιας κοπέλας σ' αυτόν ήταν δείγμα ότι έφτασε σε ηλικία γάμου και ήταν έτοιμη να δεχθεί προτάσεις.

Στους δημόσιους αυτούς χορούς, ο καθένας είχε την θέση του και η σειρά του ήταν απόλυτα προκαθορισμένη, με βάση την κοινωνική θέση, την ηλικία και το φύλο του χορευτή. Μόνο στο Ζαγόρι επιτρεπόταν σε άνδρες και γυναίκες να αναμιγνύονται στο χορό, και αυτό ήταν ασφαλώς αποτέλεσμα του ανώτερου μορφωτικού-οικονομικού επιπέδου του οποίου απολάμβανε το χωριό.

Όλοι οι ηπειρώτικοι παραδοσιακοί χοροί χορεύονται σε σχήμα «ανοιχτού» κύκλου, με εξαίρεση τον «καγκελάρη» του χωριού Παπαδάτες, ο οποίος έχει σχήμα λαβύρινθου, και τον «χορό των κοριτσιών» του Μέτσοβου και της Μηλιάς, ο οποίος έχει σχήμα «κλειστού» κύκλου.

Κάποιοι από τους χορούς είχαν ιδιαίτερη χρήση, υπήρχαν για συγκεκριμένη γιορτή ή ώρα και συγκεκριμένους θεατές. Για παράδειγμα το «Πώς το τρίβουν το πιπέρι» χορευόταν μόνο από τους άνδρες, κυρίως στους γάμους, τις πρωινές ώρες όταν κάποιοι έρχονταν σε μεγάλο κέφι. Επίσης μπορεί να χορευόταν και στα καφενεία, υπό τις ίδιες συνθήκες, ποτέ όμως στο χοροστάσι, σε κοινή θέα, κατά την διάρκεια μεγάλων πανηγυρικών εκδηλώσεων.

Αυτό που χαρακτηρίζει γενικά τους Ηπειρώτικους χορούς σε ό,τι αφορά το ύφος, ήταν οι περιορισμένες και συγκρατημένες κινήσεις. Ο τρόπος όμως εκτέλεσης διέφερε ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες. Τα βήματα των γυναικών ήταν πιο στρωτά και μικρά κι εκτελούνταν σ' ολόκληρο το πέλμα, χωρίς ένταση, άρσεις, πηδήματα και καθίσματα. Λίκνισμα του σώματος δεν συγχωρούνταν, ενώ το κεφάλι παρέμενε σκυμμένο ως ένδειξη σεμνότητας. Επίσης δεν υπήρχαν για τις γυναίκες περιθώρια αυτοσχεδιασμού και τα βήματα έπρεπε να ακολουθούνται αυστηρά. Αντίθετα οι άνδρες χορευτές είχαν την άνεση να κινηθούν εντονότερα, να κάνουν μεγαλύτερα βήματα

με αναπλάσεις και άρσεις. Επίσης το ελεύθερο δεξί χέρι του πρωτοχορευτή μπορούσε να κινείται μπρος – πίσω, τεντωμένο ή λυγισμένο και να ακουμπάει στον αυχένα ή τη μέση του. Μια τέτοια κίνηση –φυσικά- ήταν αδιανόητη για τις γυναίκες.

Οι κυριότεροι χοροί

Η Πέρδικα Στο χωριό Κήποι, χορευόταν μόνο από γυναίκες.

Συρτός στα τρία Είναι ο χορός που πρωτομάθαιναν όλοι σε μικρή ηλικία γιατί έχει αργό τέμπο και απλά βήματα.

Συρτός στα δύο (Πωγωνίσιος) Ήταν ο πιο διαδεδομένος χορός αφού οι περισσότεροι χοροί της Ηπείρου κατέληγαν σ' αυτόν. Ονομάζεται και Πωγωνίσιος. Με το χορευτικό του μοτίβο χορεύονται κι άλλοι χοροί, όπως η «Γενοβέφα», τα «Κλάματα», ο «Χειμαριώτικος», το «Γιάννη μου το μαντήλι σου».

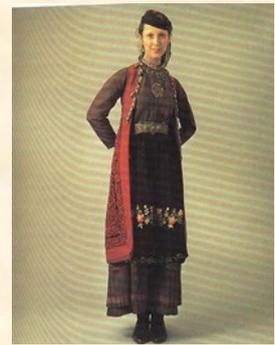
Σούλι

Λιντζουριά

Φορεσιές από τα Ζαγοροχώρια (Γιάννενα)

Πωγωνί

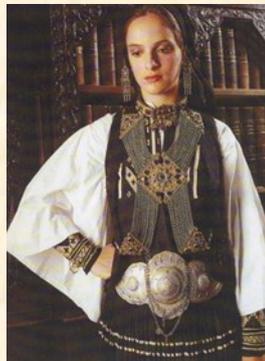
Πωγωνί, Κεφαλόδεσμος με «ομπόλια»

Πωγωνί
Νυφική Φορεσιά

Χωρικός από τα Γιάννενα

Σαρακατσάνα Ηπείρου

Θεσπρωτία, Ενδυμασία της Παραμυθιάς

Η Καίτη Μπαραμίλη γεννήθηκε στο Κάιρο και αποφοίτησε από την Αμπέτσιο (ΣΤ' Εμπορικού) το 1967.

Πηγή πληροφοριών : εγκυκλοπαίδειες και το διαδίκτυο.

Θέμα : Η Αμπέτειος Σχολή σήμερα

Η ομιλία του Νικόλα Βαδή στην συγκέντρωση με το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων της Αμπετείου Σχολής την 17ην Ιουνίου 2015 στο Κάιρο.

Αγαπητοί γονείς,

ο Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος Σινά κ. Δαμιανός είχε από παλιά το όραμα να κάνει και πάλι την Αμπέτειο Σχολή όχι μόνο το παλαιότερο και πιο σεβαστό σε λειτουργία εκπαιδευτικό ίδρυμα της Αιγύπτου (από το 1860), αλλά και το πιο πρωτοποριακό και καινοτόμο σύγχρονο σχολείο της χώρας.

Όπως γνωρίζετε, απόφοιτοι της Αμπετείου είναι επιστήμονες παγκόσμιας κλάσης σε όλο τον κόσμο και ταυτόχρονα κάθε απόφοιτος του σχολείου ήταν περιζήτητος στην αγορά εργασίας λόγω του υψηλού κύρους της Σχολής, και της πολυγλωσσίας του, πράγμα που άνοιγε πάντα όλους τους δρόμους στη ζωή.

Με εντολή λοιπόν του Σεβασμιότατου, ξεκίνησε ένας μεγάλος κύκλος έρευνας εδώ και στην Ελλάδα, με θέμα ποια είναι τα χαρακτηριστικά ενός σύγχρονου ιδιωτικού σχολείου, το οποίο όμως θα συνδύαζε υψηλής ποιότητας εκπαίδευση με κοινωνική ευαισθησία, σύμφωνα με την πνευματική κληρονομιά των ιδρυτών της Σχολής αδελφών Αμπέτ.

Μετά από όλα αυτά, η Αμπέτειος Σχολή είναι σήμερα έτοιμη να αναλάβει μεγάλες και ουσιαστικές πρωτοβουλίες για την αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης, οι οποίες εμπνέονται από τα δικά σας αιτήματα και από την εμπειρία των μεγάλων ιδιωτικών σχολείων της Ελλάδας κυρίως αλλά και της Αιγύπτου.

Πιο συγκεκριμένα, αισθανόμαστε υπερήφανοι που μπορούμε να ανταποκριθούμε ολοκληρωμένα στις πολύ δημιουργικές προτάσεις σας, κυρίως για την διδασκαλία της Αγγλικής γλώσσας σε ένα πιστοποιημένο επίπεδο, καθώς όλοι γνωρίζουμε ότι η γλωσσομάθεια είναι το πολυτιμότερο μορφωτικό αγαθό στο σύγχρονο κόσμο. Μας απασχολεί επιπλέον η προετοιμασία των παιδιών για σπουδές όχι μόνο σε ελληνόφωνα αλλά και σε αγγλόφωνα πανεπιστήμια. Η ενισχυτική διδασκαλία της αραβικής γλώσσας επίσης κρίνεται αναγκαία για την καλύτερη προετοιμασία των παιδιών για σπουδές σε αραβόφωνα πανεπιστήμια. Δίνουμε έτσι μια θετική διέξοδο σε παιδιά και γονείς που επιθυμούν μεν καθαρά Ελληνική παιδεία στο σχολείο, αλλά κατόπιν προσανατολίζονται για οικογενειακούς ή επαγγελματικούς λόγους σε μη ελληνόφωνα Πανεπιστήμια.

Συνειδητοποιήσαμε ακόμη ότι το πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας μετά το πρωινό ωράριο θα έπρεπε να σχεδιαστεί με ένα πιο συστηματικό τρόπο, να αφορά όλους τους μαθητές, και να εντάσσεται μέσα στη σχολική ζωή με τη συστηματική και δημιουργική συνεργασία των εκπαιδευτικών που διδάσκουν στην πρωινή και την μεσημβρινή ζώνη.

Γιατί εκπαίδευση χωρίς εκπαιδευτικούς με όραμα και πνεύμα συνεργασίας που να εμπνέει τους μαθητές, δεν υπάρχει. Οι εκπαιδευτικοί για εμάς είναι οι πιο πολύτιμοι συνεργάτες και πάνω στην δική τους γνώση και εμπειρία θέλουμε να σχεδιάζουμε το μέλλον του σχολείου μας. Δική μας δουλειά είναι να τους στηρίζουμε και να προσφέρουμε ό,τι μπορούμε για να κτίσουμε ένα δημιουργικό και σύγχρονο σχολικό περιβάλλον. Πάνω σε αυτές τις αρχές η μακρόχρονη συνεργασία μας με Έλληνες αποσπασμένους εκπαιδευτικούς υπήρξε εξαιρετική.

Για αυτούς τους λόγους και ολοκληρώνοντας την έρευνά μας, αναλάβαμε τους τελευταίους μήνες να σχεδιάσουμε πώς μπορούμε εμείς να ανταποκριθούμε στις τεράστιες αλλαγές που φέρνουν στη σύγχρονη εκπαίδευση οι νέες τεχνολογίες και η τεράστια επιστημονική επανάσταση. Σε αυτή την έρευνα συνεργαστήκαμε με τον στρατηγικό μας σύμβουλο κ. Γιάννη Τζουμέρκα, ο οποίος και ανέλαβε να σχεδιάσει την ολοκληρωμένη πρόταση που θα ακούσετε σε λίγο. Ο κ. Τζουμέρκας είναι Φιλολόγος με μεγάλη εμπειρία και βραβεύσεις στην ιδιωτική και την δημόσια εκπαίδευση, αλλά και διοικητική εμπειρία πανεπιστημίων και οργανισμών, την οποία επιθυμούμε να εκμεταλλευτούμε όσο μπορούμε.

Το όραμα που υιοθετήσαμε είναι «Η μετασχολική παιδαγωγική, ψυχολογική και κοινωνική υποστήριξη

των μαθητών/τριών της Αμπετείου Σχολής ώστε *κανείς να μη μένει πίσω*». Πρώτα όμως θα ήθελα να δώσω το λόγο στην Διευθύντρια του σχολείου μας κα Βασιλική Πετροπούλου, η οποία θα μας παρουσιάσει μια σύντομη ενημέρωση για την κατάσταση που βρισκόμαστε τώρα, ώστε να ακολουθήσει πιο γόνιμα ο σχεδιασμός του μέλλοντος.

Να υπενθυμίσω μόνο τον απόλυτα κρίσιμο ρόλο των γονιών για την επιτυχία κάθε εκπαιδευτικού προγράμματος. Χωρίς την δική σας στήριξη τίποτα δεν μπορεί να επιτύχει. Και για να πετύχουμε όλους αυτούς τους στόχους μια βασική παραδοχή είναι ότι θα πρέπει να επεκτείνουμε λίγο τη λειτουργία του σχολείου, όπως εξάλλου συμβαίνει σε όλα τα αξιόλογα ιδιωτικά σχολεία στον κόσμο. Και ταυτόχρονα, να εκμεταλλευτούμε όλες τις τεχνολογικές δυνατότητες που μας προσφέρονται σήμερα για να κάνουμε πιο αποτελεσματική και γόνιμη τη λειτουργία μας.

Έτσι, από το Σεπτέμβριο, η Αμπετείου Σχολή επεκτείνει το καθημερινό της πρόγραμμα μέχρι τις 3:30μμ σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα δημιουργώντας μια δίωρη μεσημβρινή ζώνη μαθημάτων που κρίνονται απολύτως απαραίτητα για την κατάκτηση των φιλόδοξων στόχων μας. Θα δούμε σε λίγο αναλυτικότερα ποια είναι τα σχεδιαζόμενα μαθήματα και τους στόχους που επιδιώκουμε με αυτά. Να σημειώσω εδώ ότι με το νέο σχολικό έτος διαχωρίζεται πλήρως το πρόγραμμα μετακίνησης των μαθητών από το Αχιλλοπούλειο Δημοτικό σχολείο, καθώς αλλάζουν τα προγράμματά μας και τα σχολικά λεωφορεία της Αμπετείου θα αναχωρούν πλέον στις 3:30μμ. Το πρόγραμμα που θα ακούσετε έχει σχεδιαστεί για όλους τους μαθητές και ανταποκρίνεται με μεγάλη ευελιξία σε μια ποικιλία μορφωτικών αναγκών. Για αυτό το λόγο, το πρόγραμμα είναι υποχρεωτικό για όλους τους μαθητές – καθώς ο μαθητής δε χρειάζεται πλέον να αναζητά να καλύψει τις ανάγκες του κάπου αλλού εκτός σχολείου το απόγευμα.

Ελπίζουμε με όλα αυτά να εκπληρώσουμε το όραμα του Σεβασμιοτάτου και Διευθυντή της Σχολής μας κάθε παιδί να καλύπτει μέσα στο σχολείο όλες του τις ανάγκες για τη μόρφωσή του, είτε είναι αδύναμος είτε και ο πιο επιμελής, και ταυτόχρονα κανένα παιδί να μη μένει πίσω.

Η Συντακτική Επιτροπή και οι Συνεργάτες του ΚΑΔΜΟΥ σας εύχονται ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ !

Γνωρίζετε κάποιον Αμπετειανό ή Αιγυπτιώτη με ηλεκτρονική διεύθυνση που θα ήθελε να διαβάξει τον Κάδμο ; Στείλτε μας την ηλεκτρονική του διεύθυνση και θα τον περιλάβουμε στην λίστα διανομής.

Νέα και Πολιτιστικές Εκδηλώσεις του Συλλόγου μας

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία την Κυριακή 19 Απριλίου 2015 («του Θωμά») η μονοήμερη εκδρομή στην περιοχή της Αταλάντης Φθιώτιδος για το παραδοσιακό «Τσούγκρισμα του Αυγού». 35 περίπου εκδρομείς επισκέφθηκαν τους Ιερούς Ναούς της Αγίας Αικατερίνης, του Προφήτη Μωυσή και το ημιτελές συνεδριακό κέντρο (που υπάγονται στο Ίδρυμα Όρους Σινά) στην Τραγάνα. Στην γραφική παραλιακή ταβέρνα «Ο Φάρος» προσφέρθηκαν μεζέδες και το παραδοσιακό κόκκινο αυγό. Μετά το γεύμα οι οργανωτές επιφύλαξαν έκπληξη στους εκδρομείς με μία ωραία επίσκεψη με ξενάγηση στο Κτήμα Χατζημιχάλη όπου παρουσιάστηκαν τα μυστικά παραγωγής ποιοτικού κρασιού. Η εκδρομή πήρε τέλος στις 6μμ με την επιστροφή στα σημεία πρωινής επιβίβασης στην Αθήνα.

Αφιξη στην Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης

Στον Ιερό Ναό του Προφήτη Μωυσή

Στην Ψαροταβέρνα ο Φάρος

Ξενάγηση στο Κτήμα Χατζημιχάλη

- Ομάδες του Συλλόγου μας παρακολούθησαν τις παραστάσεις «Πριν το Χάραμα» 30/4/2015 στο Θέατρο Βέμπο και «Ο Βιολιστής στην Στέγη» 30/5/2015 στο Badminton.
- Ανακοινώθηκε στα μέλη και στους φίλους μας το BEACH PARTY για Κυριακή 5 Ιουλίου στον Ε.Ν.Ο.Α. στον Άγιο Κοσμά.
- Προγραμματίζεται διήμερη εκδρομή στο Γαλαξίδι 5 και 6 Σεπτεμβρίου με διανυκτέρευση στο Ξενοδοχείο Eurora . Ηλεκτρονικό μήνυμα με λεπτομέρειες έχει σταλεί στα μέλη μας.

Στις 29 Μαΐου παρέα Αμπετειανών και φίλων τους, μετά από την άοκνη προσπάθεια του Γ.Γ. Λάκη Πεζά, όπως σε όλες τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, πέτυχε μειωμένο κόστος εισιτηρίων προς όφελος των μελών μας, για την επιτυχημένη θεατρική παράσταση "Πριν το χάραμα" στο Θέατρο Βέμπο. Στην φωτογραφία, μερικοί από τους φίλους που βρεθήκαμε στην παράσταση, έξω από το θέατρο. Οι υπόλοιποι έξη έφθασαν λίγο καθυστερημένοι λόγω σφοδρής βροχής. Μετά την παρακολούθηση του έργου, όλοι μας φύγα-

με ικανοποιημένοι και ελπίζοντας να ξαναβρεθούμε σε επόμενη πολιτιστική εκδήλωση.

ΔΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

Ο Σύλλογος Αμπετείου Σχολής οργανώνει διήμερη εκδρομή στο Γαλαξίδι Φωκίδας 5 (Σάββατο) και 6 (Κυριακή) Σεπτεμβρίου 2015 με μία διανυκτέρευση στο ξενοδοχείο Eurora Beach (4 αστέρων, <http://www.hoteleuropabeach.gr/>). Η τιμή, για τα μέλη και τους φίλους της Αμπετείου, ορίζεται σε :

- 70 Ευρώ / μονόκλινο δωμάτιο (για ένα άτομο)
- 110 Ευρώ / δίκλινο δωμάτιο (για δύο άτομα), και
- 160 Ευρώ / τρίκλινο δωμάτιο (για τρία άτομα).

Στην τιμή συμπεριλαμβάνεται :

1. Η μεταφορά με πούλμαν από Αθήνα και ,μέσω Υψηλής Γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου, προς Ναύπακτο & Γαλαξίδι, οι μετακινήσεις μέσα στο Γαλαξίδι και περίχωρα και η επιστροφή μέσω Ιτέας στην Αθήνα,
2. Η διανυκτέρευση στο ξενοδοχείο,
3. Το πρωινό μπουφέ της Κυριακής στο ξενοδοχείο, και
4. Τα φιλοδωρήματα.

Σχηματίστε τις παρέες σας και δηλώστε **άμεσα** την συμμετοχή σας στον Μίμη Πιερή (τηλέφωνο οικίας 210 6840100, κινητό 6932704820). Η εκδρομή ακυρώνεται εάν έως την 15/7/2015 υπάρχουν λιγότερες από 40 συμμετοχές.

Το πρόγραμμα του Σαββάτου περιλαμβάνει στάση με περίπατο στην Ναύπακτο για καφέ/αναψυκτικά, γεύμα στο Γαλαξίδι σε ταβέρνα της επιλογής σας, τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, απογευματινό περίπατο στο Γαλαξίδι και το βράδυ μουσική με χορό με τον Τάκη Σφακιανόπουλο. Την Κυριακή μετά το πρωινό ελεύθερη ώρα στο Γαλαξίδι και το μεσημέρι αναχώρηση για την Ιτέα όπου θα γευματίσουμε σε ταβέρνα της επιλογής σας και επιστροφή στην Αθήνα. Λεπτομέρειες για τα σημεία επιβίβασης στην Αθήνα και αναλυτικότερο πρόγραμμα θα κοινοποιηθούν προσεχώς.

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ !

Αναμνήσεις από την Αίγυπτο

Οδοιπορικό στον Νείλο 50 χρόνια πρινγράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία

Το καλοκαίρι του 1964 δέχτηκα μια πρόταση/πρόκληση να ταξιδέψω στο Λούξορ για να εργαστώ ως ξεναγός, παράλληλα με καθήκοντα hostess σε ένα νέο ποταμόπλοιο το "TRITON". Βρήκα την πρόταση συναρπαστική και μετά από μια σειρά σεμιναρίων Αιγυπτιολογίας πήρα το τραίνο - wagon lit - (δυνατή εμπειρία) και βρέθηκα στο Λούξορ αρχές Δεκεμβρη του 1964.

Το ποταμόπλοιο ήταν εκεί και περίμενε τους τουρίστες για την κρουαζιέρα μας. Το πλήρωμα ήταν 12 λεβέντες ναύτες με τις γνωστές βράκες τους, ξεφτέρια στη δουλειά τους, ιδιαίτερα στο "ξεκόλλημα" του πλοίου με τα κοντάρια τους από ορισμένα αβαθή σημεία του Νείλου. Εμείς παρακολουθούσαμε τις προσπάθειες τους κι όταν φώναζαν "Αίμα αίμα βαρντού" καταλαβαίναμε ότι ο δρόμος ήταν ελεύθερος κι ο "TRITON" συνέχιζε το ταξίδι μέχρι το επόμενο "κόλλημα". Ο πλοίαρχος "ράις" έμπειρος γερόλυκος γνώριζε τον ποταμό βήμα προς βήμα και τις αμμουδιές απέξω.

Όταν σκοτεινίαζε ο "ράις" αγκυροβολούσε το πλοίο στη μέση του ποταμού για ασφάλεια. Με το χάραμα ξεκινούσε πάλι.

Πρώτος σταθμός μας ήταν το Ασσιούτ όπου φθάσαμε στις 5 Δεκεμβρίου. Η θαυμάσια προκουμαία του Ασσιούτ με τα πελώρια δένδρα μας εντυπωσίασε. Στο Ασσιούτ παραλάβαμε 2 Αγγλίδες καθηγήτριες Πανεπιστημίου που ήρθαν να θαυμάσουν τις αρχαιότητες της Αιγύπτου και μετά θα πήγαιναν στην Κνωσσό. Συνεχίζουμε την πορεία μας για το SOHAG με τις πολλές κόπτικες εκκλησίες για να παραλάβουμε 5 νέους συνταξιδιώτες, τον Πρόσβυ της Γαλλίας στο Μαρόκο με τη γυναίκα του, 3 Ιταλούς επιχειρηματίες κι έναν Ολλανδό διάσημο πιανίστα. Μαζί μας και η υπέροχη Josephine Baker με 6 από τα υιοθετημένα παιδιά της. Καταπληκτική! Ήταν μια κοσμοπολίτικη παρέα ταξιδιωτών από Αγγλία, Αυστραλία, Ολλανδία, Γαλλία, Ιταλία, Βέλγιο, Αμερική, Ελλάδα και Αίγυπτο. Μαζί μας ταξίδευε ο τότε Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Δημήτρης Κωνσταντινίδης με τη γυναίκα του. Όλοι ήταν εφοδιασμένοι με βιβλία, χάρτες και καλή διάθεση.

Εγώ ξεναγούσα στα Αγγλικά και Γαλλικά και πραγματικά αισθανόμουν πολύ τυχερή που μου δόθηκε τέτοια ευκαιρία. Εξάλλου, το ταξίδι αυτό μου άνοιξε το δρόμο για την Ελλάδα. Στο πλοίο γνώρισα τον τότε επίτιμο Πρόξενο της Φινλανδίας με τη γυναίκα του. Μου πρότειναν να έρθω στην Ελλάδα και να αναλάβω το επίτιμο Προξενείο της Φινλανδίας στην Αθήνα (τότε δεν υπήρχε η Πρεσβεία). Δέχτηκα την πρόταση και έμεινα στο Προξενείο για 20 χρόνια κι άλλα 20 μετά σε Φινλανδικές εταιρείες. Όμως το πιο όμορφο είναι ότι γνώρισα τον Ντίνο στην Αθήνα και ζήσαμε μαζί 45 υπέροχα χρόνια. Ευγνωμονώ τη ζωή γι' αυτό.

Οι συνταξιδιώτες στο πλοίο ήταν πολύ φιλικοί. Τα βράδια στο κατάστρωμα κάναμε ωραίες συζητήσεις για τα ήθη και έθιμα των πατρίδων μας, τον Άμμωνα, τον Ραμσή, Όσιρη και άλλους.

Επόμενος σταθμός μετά το SOHAG η Άβιδος (Βαλιάνα) για να επισκεφθούμε τον περίφημο ναό με τα 7 ιερά και τις 60 τεράστιες κολώνες.

Συνεχίζουμε για Δενδέρα και μετά Καρνάκ όπου μας υποδέχονται σειρήνες διαφόρων άλλων πλοίων που ήταν ήδη εκεί. Στο Καρνάκ ζήσαμε τη μαγευτική εμπειρία, η Πανσέληνος να "λούζει" τα μάρμαρα κι εμείς να θέλουμε να είμαστε εκεί μέχρι το πρωί.

Συνεχίζουμε με την επίσκεψη στην κοιλάδα των Βασιλέων στη δυτική όχθη. Όλοι, εκστασιασμένοι με τα ανάγλυφα και τα υπέροχα χρώματα στους τάφους ειδικά του Σέτη Β'.

Εντυπωσιακή ήταν και η επίσκεψη στον Ναό της Χατσεψούτ και η ιστορία ότι μετά το θάνατό της αποκαλύφθηκε ότι ήταν γυναίκα. Βασίλευσε σαν άνδρας και βασίλευσε καλά.

Επόμενος προορισμός, Ασουάν περνώντας από τον νειλοφράχτη της Έσσα και μετά Έντφου. Στη συνέχεια επίσκεψη στο Κομόμπο, τον λαμπρό ναό πτολεμαϊκής εποχής, αφιερωμένο στους κροκόδειλους.

Χριστούγεννα στο πλοίο. Το party που οργανώσαμε είχε μεγάλη επιτυχία με τη συμμετοχή των ναυτών που χόρευαν δικούς τους χορούς συμπαρασύροντας και τους συνταξιδιώτες που το χάρηκαν πολύ. Το όμορφο ταξίδι έφθασε στο τέλος του κι όλοι μας, πολύ συγκινημένοι, αποχαιρετιστήκαμε.

Ήταν μία συναρπαστική εμπειρία. Γνώρισα υπέροχους ανθρώπους με πολλούς από τους οποίους συνέχισα να έχω επικοινωνία για πολλά χρόνια.

Qui aquam Nili bibit, rursus bibet.

Ναι, ξαναγύρισα στο Νείλο πολλά χρόνια μετά.

Η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία μαθήτευσε στην Μελαχροίνειο και στην Αχιλλοπούλειο Σχολή από όπου αποφοίτησε το 1962. Οι συμμαθήτριές της την θυμούνται σαν σηματοφόρο και στα δύο σχολεία. Κατείχε διευθυντικές θέσεις σε Ελληνοφινλανδικές εταιρίες από το 1967 έως το 2004. Είναι μητέρα της Κέλλυς και της Σόφης και ευτυχισμένη γιατί της Ναταλίας, του Κωνσταντίνου, της Κωνσταντίας και του Μάρκου. Τα ενδιαφέροντά της είναι τα ταξίδια, ο χορός, η συγγραφή και ο διαλογισμός.

Άρθρο για την Αρχιεπισκοπή Μονής Σινά

Χαρακτηρισμός της Προσωπικότητας του Αρχιεπισκόπου Σινά Γρηγορίου Β΄επιμελείται ο Νικ. Βαδής

Ως καθηγητής, ο Γρηγόριος Μανιατόπουλος ή ο πατήρ Γρηγόριος όπως ήταν συνηθέστερα γνωστός, αγαπούσε τους μαθητές και οι μαθητές του τον αγαπούσαν. Ήταν αυστηρός αλλά δίκαιος. Βοήθησε πολύ τους μαθητές, αλλ' είχε και πολλές απαιτήσεις απ' αυτούς. Για τους μαθητές θυσιαζόταν έστω δε και λίγο ασθενής προσερχότανε εις την υπηρεσία του.

Ως συγγραφέας δεν τον ενδιέφερε να επιδείξει γνώσεις ή να εκδώσει βιβλία λίγο ή καθόλου χρήσιμα. Όλα σχεδόν τα βιβλία του εκδίδονταν περιστασιακά και αφιλοκεδώς. Υπολογίζεται ότι τα βιβλία του κόστισαν 1000 λίρες Αιγύπτου και άνω την εποχή εκείνη (από το 1948 – 1966). Τα προσέφερε δε δωρεάν. Συνήθως τα δημοσίευε πρώτα στη εφημερίδα του Καΐρου που είναι η εφημερίδα «Φως», τα οποία οι αναγνώστες τον προτρέπανε να τα δημοσιεύσει σε βιβλίο, το δε βιβλίο προσφερότανε δωρεάν. Το περιεχόμενο είναι πάντοτε εποικοδομητικό και διδακτικό. Μέρος των περιεχομένων του απευθυνόταν προς τους νέους. Το ιδιαίτον ύφος του είναι το περιγραφικό. Στις περιγραφές του μοιάζει με τον Αλέξανδρο Μωραϊτίδη. Οι απολογητικές, ιστορικές και κοινωνικές μελέτες του, υπό μορφή διαλέξεως, τον παρουσιάζουν βαθύ γνώστη του θέματος πλήρως ενημερωμένον και συγχρονισμένον. Στις συζητήσεις του εκδηλώνει την μαχητικότητά του με πειστικότερα επιχειρήματα έστω εκ του προχείρου προσφερόμενα. Οι διοικητικές και διπλωματικές του ικανότητες αναγνωρίστηκαν προς τα διάφορα εκκλησιαστικά κλίματα.

Ως συγγραφέας είναι εξαιρετικός στην περιγραφή τόπων επισκέψεων και προσκυνημάτων. Σε αυτά με ύφος απλό δημιουργεί μεγάλη οικειότητα προς τον αναγνώστη του, έστω ούτος λησμονεί την πραγματικότητα και μεταφέρεται νοερά στα περιγραφόμενα, μετέχει δε πλήρως των συναισθημάτων του συγγραφέα. Και ο συγγραφέας τον μεταφέρει ταχέως και ασφαλώς από την κατάνυξη στον ενθουσιασμό από τις ιδέες στα αντικείμενα και από την φαντασία και το όραμα στην πραγματικότητα και αυτά ενώ προσφέρει τις απαραίτητες ιστορικές και καλαισθητικές γνώσεις.

Οι άνθρωποι και οι συγγραφείς κρίνονται από τις περιστάσεις στις οποίες βρίσκονται. Πώς τις αντιμετώπισαν. Ο πατήρ Γρηγόριος έζησε πάντοτε σχεδόν σε μια ελληνορθόδοξη Κοινότητα μειονοτήτων εν μέσω ποικίλων δογμάτων, θρησκειών, πολιτισμών και εθνικοτήτων. Αυτή ακριβώς την κοινωνία προσπάθησε και αγωνίστηκε να εξυ-

πηρητήσει και οδηγήσει πλησιέστερα προς τον Χριστό και την Εκκλησία Του δια των συγγραφών του.

Κατωτέρω σταχυολογούμε σχετική έκθεση μαθητών υπό τον τίτλο «Ο πατήρ Γρηγόριος» :

«Νομίζετε πως είναι εύκολο να περιγράψει κανείς τον Αρχιμανδρίτη Γρηγόριον; Θα ήταν ευκολότερο για μας να ασχολούμεθα με την λύση κανενός γεωμετρικού ή αλγεβρικού προβλήματος, παρά να χαρακτηρίσουμε τον άνθρωπο αυτόν που επί τρία χρόνια τώρα μας πελεκά κάθε μας ιδιοτροπία, λιμάρει , κάθε μας εσοχή, μας χαλεύει και μας τοννεύει τον χαρακτήρα μας».

«Είναι εύθυμος, ζωηρός, γελαστός και καλός. Βέβαια έχει κάτι στιγμές που είναι συνωφρωμένος, δύσθυμος και άκεφος. Αυτό όμως δεν έχει αντίκτυπο επάνω στους μαθητές».

«Όταν παραδίδει μάθημα, επιμένει να το εννοήσει ο μαθητής, ειδάλλως δεν προχωρεί παρά κάτω».

«Φαίνεται να είναι αληθής πατριώτης, διότι όταν μας παραδίδει Ιστορία δακρύζει ή εντείνει περισσότερο την φωνή του εις τα κύρια σημεία του μαθήματος».

«Και προπάντων, όταν αναφέρει νίκας των Ελλήνων, τότε γίνεται άφθαστος. Είναι ακούραστος και προσηλωμένος στο καθήκον του, διότι παρατήρησα πολλές φορές έτυχε ν' ασθενεί και ενώ θα έπρεπε να αναπαυθεί, εκείνος ήρχετο στην Σχολή για να μας παραδώσει μάθημα».

«Είναι ο αγαπητός μας καθηγητής έστω και αν μας επιπλήττει διαρκώς».

«Ο πατήρ Γρηγόριος διατηρεί μια νεανική ζωηρότητα ευκινησία και σημαντική αντοχή παρ' όλους τους κόπους «μικρός το δεμάς αλλά μαχητές με σπινθηροβόλο βλέμμα αλλά και ονειροπόλο».

«Στις εκδρομές που κάμνομεν μαζί του, εάν είναι εκπαιδευτικές, μας εξηγεί με μεγάλη ευχαρίστηση κάθε πράγμα, το οποίο βλέπουμε και προσπαθεί να πλουτίσει τις γνώμες μας, όσο το δυνατόν περισσότερο».

«Οσες ώρες και να μείνωμεν μαζί του, δεν μας κουράζει, παρακαλούμε να μη τελειώσουν οι ώρες, να 'ταν τρόπος να σταματούσε ο χρόνος έστω και αν την επόμενη θα ζητήσει να του πούμε λεπτομερέστατα το τι είδαμε και ακούσαμε».

«Αλλά όπως έχει τόσα καλά προτερήματα, φυσικό είναι να έχει και μερικές ιδιοτροπίες (εάν τις χαρακτηρίσουμε ως ιδιοτροπίες). Μια από αυτές είναι η ακόλουθη: δεν δέχεται δώρα από κανέναν μαθητή του ή άλλο γνωστό του παρά μόνο όπως ο ίδιος έλεγε από στενούς συγγενείς του. Και αυτό διότι φοβάται μήπως υποχρεωθεί. Και έτσι δεν είναι υποχρεωμένος σε κανέναν. Αυτό όμως δεν είναι ιδιοτροπία αλλά συνήθεια, την οποία απέκτησε από την πείρα του κόσμου».

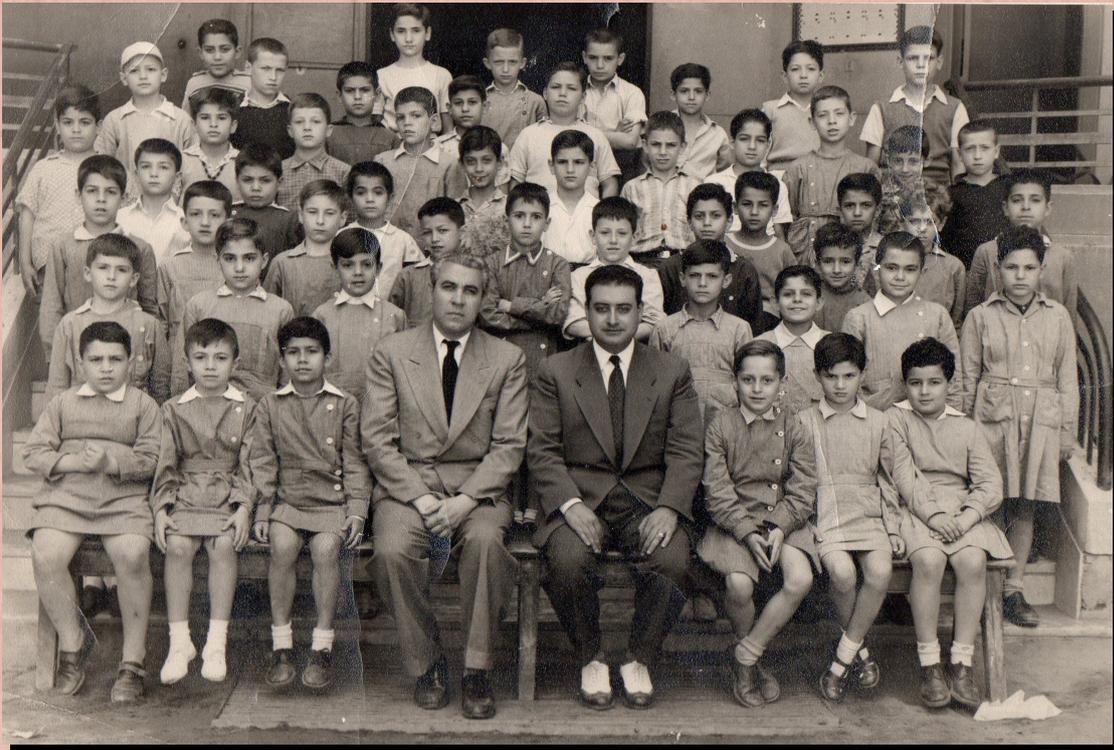
«Επίσης δεν παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα προς αποφυγήν της κακολογίας. Του αρέσει ολίγο η περιαιτολογία, τούτο νομίζουμε πάλι πως το κάνει, για να μας προβάλει τον εαυτό του ως παράδειγμα, διότι έχει καταλάβει πως θέλουμε να του μοιάσουμε. Πειράζεται εύκολα, δηλαδή η παραμικρή παράλειψη αναφορικά με τον σεβασμό, που του οφείλουμε, αμέσως τον εκνευρίζει, ίσως διότι εκείνος προσπαθεί να είναι πάντοτε συνεπής προς όλους και όλα και ιδιαίτερα σε μας».

Σε μια συζήτηση των αποφοίτων Αμπετείου στον Ναυτικό Όμιλο μας έλεγε κάποιος που έτυχε να τον έχει καθηγητή «Ουαί και αλίμονο αν σ' έπαιρνε από κακό μάτι ή αν σ' έβαζε στο μάτι για κάτι που κατά της δικής του λογικής τα πλάτη, το έβλεπε διαφορετικά, κυρίως σε θέματα δογματικά».

Ιδού τι μας είπε και κάποιος γνωστός μεταξύ φίλων που αν και οι εμπειρίες της ζωής πολλά τους χάρισαν, τα παλιά ξαναλαχάρησαν από τις μέρες εκείνες που άξιζαν οι ανθρώπινες μνήμες, τότε που 'χαν όλα μια αξία με μια άλλη σημασία.

«Πάντως για να τα χεις με τον παπά Γρηγόρη καλά, έπρεπε να του φέρεσαι ευγενικά και αν ήθελες καλό βαθμό στο μάθημά των θρησκευτικών θα 'πρεπε να σαι συχνά παρών να γνωρίζεις τον «Εξάψαλμο», το «Πιστεύω» και το «Πάτερ Ημών»». Και στους διαγωνισμούς αν ήσουν αποδοτικός νους, να γράφεις λόγια πολλά και σελίδες με την οκά. Με άλλα λόγια στα διαγωνίσματα παίζαν ρόλο τα πολυλογάδικα ερείσματα, τα επιστημονικά τα ηθικοχριστιανικά και άλλα.

Μετρούσε ο πατήρ Γρηγόριος τις καθαρογραμμένες πολλές σελίδες, κατά της κρίσης του τις αξιολογικές βαθμίδες. Γι' αυτό και όσοι τόχαν καταλάβει λένε... πως κάποτε τουγράφαν κι ας ήτανε ότι και νάναι, αρκεί γενικά να καλοπερνάνε και κάποτε παίρνοντας άριστα να χαίρονται και να χαμογελάνε...

ΞΕΝΑΚΕΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΪΡΟΥ Δ' Δημοτικού (1954-1955) με τον κ. Κορωναίο. Οι περισσότεροι από τους αποφοιτήσαντες συνέχισαν στο Γυμνάσιο της Αμπετείου.

Χορωδία 1959-1960

